

حکایت اسلام و پیامدهای فرهنگی

محمود صوفی‌آبادی

مقدمه

تغییر و تحولات دو قرن اخیر چهره جهان را یکسرم
دگرگون ساخته و حتی سرعت تحولات در سالهای اخیر
به گونه‌ای بوده است که جهان امروز با جهان یک دهه
پیش نیز تفاوت‌های بسیاری دارد. برخی منظره‌های دنیا
علوم اجتماعی هشتمهه اصلی تحولات دو قرن اخیر را در
کوچکتر شدن جهان می‌دانند گروهی از آنان با رویکردهای
متاثر از علوم ارتباطات از دهکده جهانی سخن می‌گویند و
گروهی دیگر هم صدا با علمی سیاست و از جهانی شدن^۱
و جامعه جهانی را به کار می‌برند جهانی شدن بعنوان
یکی از حریان‌های مسلط فکری عصر ما از مهمترین
پدیده‌های فرهنگی معاصر به شمار می‌آید. این پدیده
زمینه چالش‌های فراوانی را در عرصه فرهنگ و تمدن
بسیاری فراهم ساخته است. تأثیر امواج این حریان فکری به
خصوص در سه حوزه فرهنگ اقتصاد و سیاست بر کسی
پوشیده نیست. با توجه به تأثیرات جهانی شدن و پیامدهای
متبت و منفی آن در این مقاله کوشیده‌ایم تا ابتدای مفهوم
جهانی شدن و پیزگی‌ها و پیامدهای آن برداخته و در ادامه

جذبکننده‌مادر زمانی زندگی می‌کنیم که با تحولات
جهانی پیچیده‌ای روبرو هستیم و پدیده‌های فکری
حذیفی مارا احاطه کرده‌اند که در بسیاری از
زمینه‌های پدیده‌های تحولات مارا با جالش‌های
مختلفی مواجه ساخته اند از حمله این پدیده‌های
فرهنگی معاصر، پدیده و فرآیند جهانی شدن
می‌باشد که از نتایج دوران مدرنتیه توسعه و
پیشرفت فی اوروبی اطلاعات است. پدیده جهانی
شدن بدلیل تأثیرات فراوانی که بر فرهنگ اقتصاد
و سیاست کشورها و ملت‌ها داشته و دارد از اهمیت
بسیاری برخوردار می‌باشد به همین جهت در این
مقاله سعی شده است قابه کمک روش توصیفی
تحلیلی ابعاد و زوایای پدیده جهانی شدن و
دیدگاه اسلام در برای آن مورد تحقیق و بررسی
بیشتر قرار گیرد.

صادق، شماره ۵، مقاله جهانی شدن خطر یا رویا الزام یا انتخاب، غلامرضا گودرزی)

وازن و یشارد جهانی شدن را حاصل تلاش دراز مدت برای ترکیب مجموعه‌ای از ابعاد جهانی زندگی با اقتصاد، سیاست و فرهنگ ملتها می‌داند (محله اندیشه صادق، شماره ۵، مقاله مقدمه‌ای بر جهانی شدن، داد و کیانی). از نظر مک گرو جهانی شدن عبارت است از گسترش روابط متنوع و متقابل بین دولتها و جوامع که به ایجاد نظام جهانی کنونی انجامیده فرآیندی که برآن رخدادها، تصمیم‌ها و فعالیتها در یک بخش از جهان می‌تواند پیامدهای مهمی برای افراد و جوامع در بخش کامل‌ما مجرایی از جهان در برداشته باشد (همان آن‌تونی گیدنژ جهانی شدن را تقویت مناسبات اجتماعی دانسته که محله‌ای دور از هم را چنان به هم ربط می‌دهد که هر واقعه محلی تحت تأثیر رویدادی که با آن فرسنگها فاصله دارد شکل می‌گیرد. جان گری فیلسوف سیاسی و یکی از منتقدان جهانی شدن، جهانی شدن را صرفاً پدیده‌ای اقتصادی می‌داند آن را چنین تعریف می‌کند شکلی نابهنجار و بدوى از مدرنیته که به سراسر جهان فراگرفته شده است.

به هر حال می‌توان گفت مفهوم جهانی شدن به مجموعه فرآیندهای پیچیده‌ای اطلاق می‌شود که به موجب آن دولتهای ملی به نحو فزاینده‌ای به یکدیگر مرتبط و باسته می‌شوند و جهانی شدن در واقع همکاری آگاهانه و یا الزامی ملتها و فرهنگها جهت زیستن در یک جامعه واحد جهانی است. «جهانی شدن» از یک سو یک چهارچوب مفهومی برای تبیین واقعیت‌های جاری جهانی است و از سوی دیگر تبیین نوعی جهان‌بینی و نگرش درباره جهان به عنوان یک منظومه کلان و به هم پیوسته است. با توجه به تعاریف

گفته شده اصول و ویژگیهای جهانی شدن عبارتند از:

۱- جهانی شدن فرآیندی تک بعدی تیست بلکه این پدیده فرآیندی منسجم و یکپارچه است که در تمامی عرصه‌ها و حوزه‌های اجتماعی رسوخ کرده است.

۲- جهانی شدن پدیده‌ای چالش گرفته است به گونه‌ای که به ابعاد آن قلمرو بسیاری از مفاهیم کلاسیک همچون نظام، امنیت، دولت، حاکمیت ملی، هویت، اقتدار ملی، فرهنگ... را در نوردهیده و زمینه را برای تفسیر و باز تعریف آنها فراهم کرده است گفته می‌شود که هسته اصلی مفهوم جهانی شدن در این معنا خلاصه می‌شود که دیگر واحد دولت ملی چارچوب کارآمد و مناسبی برای تبیین بسیاری از پدیده‌ها و رویدادهای فعلی نیست.

۳- جهانی شدن یک فرآیند و پروسه است نه یک وضعیت غایی. ما در جهانی شدن با فرآیند «شدن» سرو

بحث با بهره‌گیری از برخی از آیات قرآن کریم موضع اسلام پیرامون این پدیده را مرور خواهیم نمود. البته آنچه در این مقاله خواهد آمد برداشت و فهم نگارنده از آیات و روایات اسلامی نسبت به این موضع است. در مبحث سوم راههای تحقق جامعه جهانی از دیدگاههای مختلف بحث خواهد شد. در مبحث چهارم اشاره‌ای به موضوع جهانی نگری از منظر قانون اساسی خواهیم داشت و در مبحث پنجم به بیان وظیفه جامعه اسلامی در قبال پدیده جهانی شدن خواهیم پرداخت.

مبحث اول، جهانی شدن و بیامدهای آن

الف-مفهوم جهانی شدن و ویژگی‌های آن

جهانی شدن چیست و چه تعریف قابل قبولی می‌توان از آن ارائه داد، تاکنون تعاریف مختلفی از این مفهوم ارائه شده است که این خود نشان از عدم توافق کلی میان محققین علوم اجتماعی و سیاسی بر روی چیستی این مفهوم می‌باشد. در یک تعریف ساده می‌توان جهانی شدن

هسته‌ای اصلی مفهوم جهانی شدن در این معنا خلاصه می‌شود که دیگر واحد دولت ملی چارچوب کارآمد و مناسبی برای تبیین بسیاری از پدیده‌ها و رویدادهای فعلی نیست.

را حاصل گسترش روابط و تعاملات اقتصادی، سیاسی و فرهنگی میان دولتهای جهانی شدن با یکدیگر دانست و از جهانی شدن و جهانی سازی برای توصیف مرحله بین‌المللی شدن ارتباطات چه از طریق وسائل ارتباط جمعی و چه از طریق مبادله و انواع پیامها به کار رفته است. (فرهنگ علوم سیاسی، صفحه ۴۲۲)

جهانی شدن فرآیندی متنوع و قدرمند است که در جنبه‌های فرهنگی، اقتصادی، نظامی، سیاسی، ورزشی و غیره جامعه جهانی در حال به وقوع پیوستن است. جان تالینسون در تعریف جهانی شدن می‌گوید: جهانی شدن در فرآیند توسعه سریع پیوندهای بیچیده میان جوامع فرهنگها، نهادها و افراد در تمامی نقاط جهانی معنا پیدا می‌کند و هاروی جهانی شدن را متنضم دو عنصر فشردگی در زمان و مکان و کاستن از فاصله‌ها می‌داند (محله اندیشه

خواهان آن بوده‌اند که در پرتو اصول مشترک و متعالی به جنگها و در گیربایها خاتمه داده و زندگی مسالمت‌آمیزی را محقق سازند. پیامبران الهی نیز تحقیق چنین آرزویی را در آینده تاریخ بشریت بشارت داده‌اند که وجود تفکر ظهور یک منجی جهانی در میان ادیان و مذاهب مختلف خود دلیلی برای این ادعا می‌باشد (حقوق بین‌الملل اسلامی، جلد اول، صفحه ۱۱۲)

اساساً سه فرآیند در شکل‌گیری و یا گسترش این پدیده نقش محوری داشته‌اند.

۱- گسترش نظالمهای دولتهای ملی که نقطه آغازین آن به فرن شانزدهم میلادی بر می‌گردد.

۲- رشد اقتصاد و سرمایه‌داری جهانی و انقلاب صنعتی در اروپا و غرب

۳- گسترش و توسعه وسائل ارتباط جهانی و فن‌آوری اطلاعات خیزش امواج جهانی شدن به سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ میلادی و بویژه پس از پایان جنگ سرد بر می‌گردد و قوع پارهای از تحولات پس از جنگ جهانی دوم در تشديده و سرعت گرفتن فرآيند جهانی شدن سهم بسزایی داشته‌اند از قبیل، تشکیل سازمان ملل متعدد و سازمانهای بین‌المللی، فروپاشی نظام کمونیستی در سوری ساقی، رشد فعالیت شرکهای چند ملیتی...، اطلاعات و حمل و نقل، بطوری که عمدۀ رسانه‌های بین‌المللی حرکت خود را در جهت آماده‌سازی کشورهای جهان سوم برای پذیرش فرآیند جهانی‌سازی مرکز کرده‌اند در حال حاضر مراجع بین‌المللی در جهت نیل به جهانی شدن و جهانی‌سازی صورت می‌گیرد اندیشه گفتگوی تمدنها، برگزاری همایش‌های بین‌المللی، اقدامات سازمان تجارت جهانی و... از نمونه‌های گسترش پدیده جهانی شدن می‌باشد.

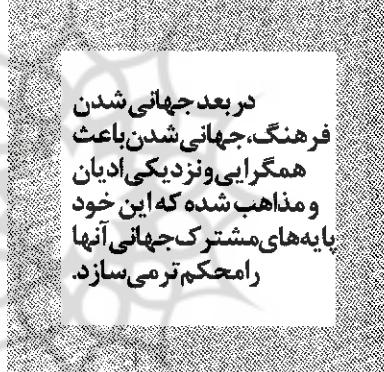
ج- پیامدها و نتایج جهانی شدن در حوزه‌های فرهنگ، سیاست و اقتصاد

جهانی شدن مشتمل بر امواجی است که به نظر می‌رسد نظم برآمده از عصر جدید را دستخوش تغییر و دگرگونی نموده است. اندیشمندان و نظریه‌پردازان معاصر معتقدند که تفکر جهانی شدن از اندیشه‌های کلیدی ورود انسان معاصر به هزاره سوم میلادی است (جهانی شدن و جهان سوم، ص ۱۲۳) با توسعه و گسترش وسائل ارتباطی از قبیل اینترنت و ماهواره ما شاهد یک نوع تنبیه‌گی جهانی و ارتباط تنگاتنگ جوامع بشری هستیم بویژه در عرضه فرهنگ سیاست و اقتصاد. فرآیند جهانی شدن از یکسو موجب افزایش معرف بشری و تحکیم روابط بین‌المللی شده و

کار داریم فرآیندی که به کمک عواملی همچون نظام ارتباط جهانی، سازمانهای بین‌المللی و... مرزهای ملی را نادیده گرفته و بسیاری از پدیده‌ها را دستخوش تحول و تبدیل و تأثیرپذیری کرده است بطوری که گفته می‌شود جهانی شدن اولاً روندی اجتناب‌ناپذیر است. (جهانی شدن فرهنگ و سیاست، ص ۱۴) ثانیاً پدیده‌ای منتج از برخی تحولات اجتماعی است. ثالثاً این فرآیند بصورت یک وضعیت پایدار باقی نمی‌ماند و عاقبت وارد مرحله دیگری می‌شود که برخی از آن به عنوان «یکپارچگی جهانی» یاد می‌کنند.

۴- جهانی شدن با وجود تمامی مخالفتها و موافقتها نه خیر است و نه شر بلکه هم می‌تواند مطلوب باشد و هم نباشد به عبارت دیگر جهانی شدن هم منجی است و هم مهلك.

۵- از پیامدهای عصر مدرنیته و پیشرفت رسانه‌های ارتباطی است که به سرعت در حال فراغیری تمام

۱۰۴

کشورهای جهان است. در فرآیند جهانی شدن، دولتها نقش چندانی ندارند بلکه نقش عمدۀ و اساسی بر عهده مجتمع بین‌المللی و شرکتهای چند ملیتی می‌باشد. اصولاً جهانی شدن یک پدیده مرز ناشناس و مرز گشا است.

۶- گسترش و اتحاد بازارهای مالی و بورس، استفاده از شیوه‌های نوین تجارت جهانی نظیر بازار گانی الکترونیکی، بین‌المللی شدن تولید یا به عبارت دیگر تولید مشارکتی، رقابت گسترده توأم با انتقال سریع اطلاعات؛ از اصول و ویژگیهای دیگر جهانی شدن است جهانی شدن اهمیت یافتن روزافرون بازار جهانی است.

۷- از ویژگی‌های دیگر جهانی شدن رشد فزاینده علم و تکنولوژی و تولید اطلاعات علمی است و این رشد بر نهادهای علمی و دینی از جنبه‌های گوناگون اثر می‌گذارد.

ب) از مینه‌های شکل‌گیری و گسترش پدیده جهانی شدن
جهانی شدن و تشکیل حکومت جهانی^۱ از دیرباز عنوان یکی از آرمانهای بشریت مطرح بوده است. انسانها همواره

هستیم که بعنوان ارزش مطرح و تبلیغ می‌شود مفاهیمی از قبیل حقوق بشر، دموکراسی، آزادی، سکولاریسم که با فرهنگ ملی و دینی جوامع مسلمان مطابقت ندارد ولی بعنوان یک الگوی ارزش به سایر جوامع تحمل می‌شود. به نظر می‌رسد فرهنگ فعلی حاکم بر ایزراهای ارتباطی برای کسانی که بنیه فکری قابل توجهی نداشته باشند هویت‌زا است نه هویتساز و هویت انسانی قربانی هویت ماشینی می‌شود.

در بعد جهانی شدن فرهنگ، جهانی شدن باعث همگرایی و نزدیکی ادیان و مذاهب شده که این خود پایه‌های مشترک جهانی آنها را محکم‌تر می‌سازد. علی‌رغم تصور برخی که فکر می‌کنند در عصر مدرنیته و انفجار اطلاعات و در هم آمیختگی فرهنگ‌ها، دین به انزوا کشیده می‌شود باید گفت جهانی شدن نه تنها دین را به حاشیه فرانده بلکه در متن دغدغه‌های روحی بشر معاصر قرار داده است و انسان معاصر بیش از هر زمان به دین و آموزهای دینی احساس نیاز می‌کند (علم و دین، ترجمه به‌اللادین خرمشاهی) و جایگاه اندیشه دینی مورد تقویت و تأکید قرار گرفته است بنحوی که برخی معتقدند از دو مذهب مسیحیت و اسلام تبلیغ بیشتری می‌شود. و فضای جهانی فضای گفتگوی این دینها شده است گروهی دیگر نیز معتقدند که جهانی شدن باعث سکولاریزه شدن دین می‌شود به عبارت دیگر در فرآیند جهانی شدن فرهنگ غالباً از دین، مفهوم فردی آن تبلیغ می‌شود نه دین حکومتی و اجتماعی.

البته باید اذعان کرد که جهانی شدن عرصه مناسبی را برای تبادل افکار و اندیشه‌ها فراهم ساخته است. در حوزه اقتصاد نیز جهانی شدن پیامدهای مثبت و منفی فراوانی داشته و دارد. جهانی شدن هر چند توانسته زمینه و توسعه اقتصادی کشورها را فراهم سازد ولی متأسفانه از بعد اقتصادی سبب نابرابری کشورها شده و فاصله میان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه را بیشتر کرده است. از مؤلفه‌های مهم فرآیند جهانی شدن می‌توان به آزادی‌سازی، تجارت کالاها و خدمات، اهمیت یافتن بازار جهانی، مجریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، بین‌المللی شدن تولید، افزایش توان رقابتی، و مدیریت جهانی اشاره کرد.

مبحث دوم: اسلام و جهانی شدن

ناکنون در مورد مفهوم جهانی شدن، اصول و ویژگیها و نتایج و پیامدهای آن بحث و گفتگو کرده‌ایم. اینک می‌خواهیم بینیم دیدگاه اسلام در مورد پدیده جهانی شدن چیست.

یک رفاه و توسعه نسبی را برای جهانیان به ارمغان خواهد آورد ولی از دیگر سو سبب بروز چالش‌ها در حوزه‌های مختلف فرهنگی، سیاسی و اقتصادی شده و می‌شود بطوری که طرفداران دیدگاه رهیافت واگرایی معتقدند که حرکت اصلی فرآیند جهانی شدن به سمت افزایش نابرابری و عدم تعادل بین ملت‌ها شده است (مجله اندیشه صادق، شماره ۵، مقاله مقدمه‌ای بر جهانی شدن، داد و کیانی) و همین امر سبب شده که برخی از نظریه‌پردازان به ارائه تئوریهای خشونت‌گرانیز کشانده شده‌اند. (برخورد تمدنها و بازسازی نظام جهانی، ترجمه محمدعلی حمید رفیعی) در حالیکه دیگر صاحب‌نظران معتقدند در سایه تضارب آراء و تقابل جهان بینی‌ها که امر مطلوبی است باید با گفتگوی مسالمت‌آمیز به زایش اندیشه‌های متعالی کمک کرد (پیرامون جمهوری اسلامی، مرتضی مطهری) و

آیات زیادی از قرآن کریم
به صراحةً یا به صورت
غیرمستقیم از جهانی شدن
رسالت اسلام و محدود
نبودن آن به مکان یا زمان
معین سخن گفته و نگاه
جهانی دین اسلام را حکایت
و ترسیم نموده‌اند.

به جای برخورد تمدنها به گفتگوی تمدنها اندیشید. حرکت جهانی شدن با همه ابعاد وسیعی که دارد هر چند نتوانسته است بطور کامل حاکمیت ملی دولتها را کنار بزند اما در عین حال موجب شده است که «حاکمیت»، مفهوم اصیل خود را از دست بدهد و روند جهانی شدن منجر به تحدید حاکمیت دولتها گردیده است بطوری که دولتها استقلال و آزادی عمل کامل خود را از دست داده‌اند. موضوعاتی از قبیل حقوق بشر، منع گسترش سلاحهای هسته‌ای، تجارت جهانی، تأسیس دیوان کیفری بین‌المللی و... از مصادیق محدودیت به شمار می‌آیند.

جهانی شدن بر حوزه فرهنگ ملی و دینی نیز تأثیرگذار بوده است. استفاده افراد از انواع ابزارهای ارتباطی الکترونیکی نظیر رایانه و ماهواره‌ها باعث گسترش و رواج الگوهای رفتاری مشابهی در سطح جهانی شده که عموماً از آن با عنوان هویت مجازی آید می‌شود. (دین جهانی شدن و فرهنگ سیاسی در جهانی سوم، ص ۱۲) ما امروز شاهد ظهور گونه‌های جدیدی از فرهنگ جهانی

اسلام را حکایت و ترسیم نموده‌اند.

«قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعاً»^۱

«ای رسول ما به خلق بگو که من بر همه شما جنس
بشر رسول خدایم»

«يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلفكم والذين من قبلكم
لعلكم تتفقون»^۲

«ای مردم خدای را بپرستید که آفریننده شما و
پیشینیان شماست باشد که منزه شوید»

«وما ارسلناك الا كافه للناس»^۳

«و ما تو را جز برای اینکه عموم بشر را بشارت دهیم
نفرستادیم»

«وما ارسلناك الا رحمة للعالمين»^۴

«واي رسول ما تو را نفرستادیم مگر آنکه رحمت برای
اهل جهان باشد»

«تبارك الذي نزل الفرقان علي عبده ليكون للعالين نذيرا»^۵

«بزرگوار آن خداوندی است که قرآن را بندۀ خاص خود
نازل فرمود تا اهل عالم را متذکر و خدا ترس گرداند»

«ان الله لاصطفى آمنون حوا والبراهيم وال عمران على العالين»^۶

«به حقیقت خدا برگزید آدم و نوح و ال ابراهیم و آل
عمران را بر جهانیان»

«هؤلؤي ارسل رسوله يوبي بين القابظه هعلي البنين كلهم»^۷

«او خدامی است که رسول خدا را قرآن و دین حق به
عالی فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب گرداند»

در آیات شریفه فوق به این مطلب اشاره شده است که پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) پیام قرآنی خود را که همان وحی الهی است با ویژگی ابديت برای تمام بشريت اعلام کرده است و آیات مزبور دلالت دارند بر فراگیر جهان شمول نظام حقوقی اسلامی و اینکه رسالت پیامبر اکر (صلی الله علیه و آله و سلم) جهانی و برای تمام انسانها است.

۲- آیاتی که در آنها تشکیل جمله‌جهانی بشارت دلدهشمده است

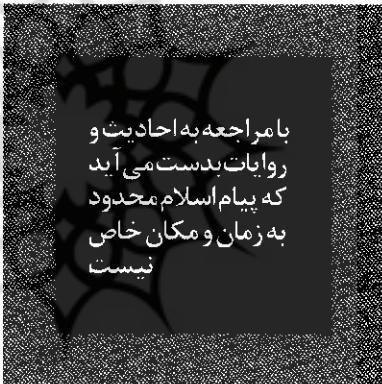
«ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الأرض يرثها عبادي
الصالحين»^۸

«و ما بعد از تورات در زبور دارد نوشتم که البته بندگان صالح من وارث زمین خواهند شد»

«وعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمَلُوا صَالِحَاتٍ لِيُسْتَخْلَفُنَّكُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتُخْلَفْتُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَمْ يَمْكُنْ لَهُمْ بِنَهْمِ
الَّذِي ارْتَضَيْتُ لَهُمْ وَلَبِدَ لَنَهْمِ مِنْ بَعْدِ خُوفُهُمْ أَمْنًا»^۹

«و خدا به کسانی که از شما مؤمنان ایمان آرد و نیکوکار گردد و عده فرموده است که در زمین خلافت دهد چنان که امم صالح پیامبران سلف جانشین پیشینان خود شوند و علاوه بر خلافت دین پسندیده آنان را بر همه ادیان تمکن و تسلط عطا کند و بر همه مؤمنان پس از خوف و اندیشه

نکته مهم در ابتدای این بحث آن است که ما مدعی نیستیم پدیده‌های معاصر مانند جهانی شدن با همین بار معنایی و شبکه مفهومی آن در عصر حاضر، در متون اسلامی آمده است بلکه معتقدیم که پدیده‌های فکری هر عصری مبانی معرفتی خاص خود را دارند که ناشی از جهان‌بینی‌ها و ایدئولوژی‌های حاکم بر آنهاست و براین باوریم که اسلام مبادی فکری و نظری قوی و جامعی دارد که اگر به زبان روز استخراج و تبیین شود می‌تواند چراغی فروزان فرا راه انسان معاصر باشد البته کتب مقدس دیگر نیز مانند عهدین ادعای ارائه این مبادی را دارند اما مقایسه مبانی فکری اسلام با دیگر ادیان مقدس برتری بی‌جون و چرای اسلام و قرآن را ثابت می‌کند. (مقایسه میان تورات، انجیل، قرآن و علم، ترجمه ذبیح‌الله دبیر) از این رو باید گفت آنچه امروزه از آن تحت عنوان فرآیند جهانی شدن نام بردۀ می‌شود علی رغم وجود نزدیکی و

شباهت‌ها از جمله حذف مزه‌های جغرافیایی و سیاسی، با مفهوم جهانی شدن از دیدگاه اسلام مطابقت ندارد ولی مسلم آن است که اسلام مناقاتی با موضوع جهانی شدن و جهانی‌سازی ندارد ولی ویژگی‌های جهانی شدن از منظر اسلام با ویژگی‌های اصطلاحی امروزی آن متفاوت می‌باشد. مروری بر مفاد متون دین و فرهنگ دین ما را به این واقعیت غیرقابل انکار روپرور می‌سازد که دین اسلام یک دین جهانی است و در تجربه تاریخی خود همواره برای جهانی شدن کوشیده است. اسلام مسأله جهانی شدن و تشکیل جامعه جهانی و حکومت جهانی را مطرح کرده است. مستندات و ادلۀ زیر را می‌توان برای اثبات این موضوع بیان نمود:

الف: آیات قرآن

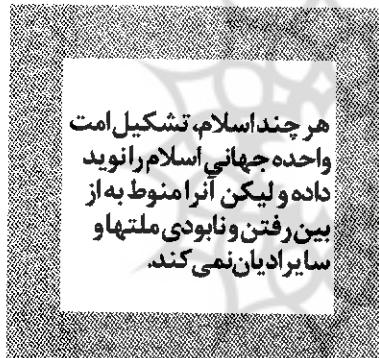
۱- آیات زیادی از قرآن کریم به صراحة یا به صورت غیرمستقیم از جهانی شدن رسالت اسلام و محدود نبودن آن به مکان یا زمان معین سخن گفته و نگاه جهانی دین

«اما بعد فان الله سبحانه بعث محمداً صلي الله عليه وآله نذيرالعالين»^{۱۷}

به نظر می‌رسد حتی از روایاتی همچون «طلبو العلم و لوبالصین» می‌توان نگاه جهانی اسلام و تشویق مسلمانان به محدود نماندن در مرزهای جغرافیایی خود را برداشت کرد.

ج) سیره نبوی
از سیره و سنت پیامبر که در منابع تاریخی نقل شده است نیز نشانه‌هایی از نگاه جهانی آن حضرت دارد به خصوص ارسال نامه از سوی ایشان به سران قدرتهای بزرگ جهانی و دعوت آنها به اسلام.

د) استدلال عقلی
افزون بر این همه لازمه اعتقاد به خاتمت دین اسلام جهانی بودن این دین است زیرا اگر قرار باشد از این

پس هیچ پیامبری مبعوث نشود دین اسلام باید قابلیت پاسخگویی به نیازهای همه انسانها را در همه زمانها و همه مکانها داشته باشد یعنی باید دین اسلام هم از نظر زمانی و هم از نظر مکانی فraigستر و جهانی باشد تا نیاز همیشگی بشر به هدایت آسمانی را برآورده سازد.
حاصل کلام آنکه آموزه‌های قرآنی و روایی، سیره عملی پیامبر و استدلال عقلی بر جهانی بودن دین اسلام گواهی می‌دهد و اینکه در آینده حکومت واحد جهانی اسلام تحقق خواهد یافت.

مبحث سوم: جامعه جهانی (آینده جهانی شدن)
جهانی شدن با هدف همبستگی و یکپارچگی جهانی به سمت تشکیل جامعه واحد جهانی در حرکت است. راه و هدفی که خیلی از متفکران و مصلحان جهان اعم از مسلمانان و غیر مسلمانان آنرا مطرح و پیش‌بینی کردند و همواره بدبان تحقیق عینی و عملی این مرحله از مرحله تکامل جامعه بشری بوده‌اند پرسش این است که جهانی شدن به مفهوم امروزی آن وبالصول ویژگیهایی که دارد به کجا منتهی خواهد

از دشمنان ایمنی کامل دهد.»

«يا ايها الذين آمنوا ادخلوا في السلم كafe و لا تتبعوا خطوات الشبطان»^{۱۸}

«اى اهل ایمان همه متفقاً نسبت به اوامر خدا در مقام تسليم درآید و از دسیسه‌های تفرقه آور شیطان پیروی نکنید.»

«يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمه سواء بيننا وبينكم الانعبد الا الله و لانشرك به شيئاً»^{۱۹}

«بغواي اهل كتاب ببایید از آن کلمه حق که میان ما و شما يکسان است پیروی کنید و بجز خدای یکتا هیچ کس را نپرستیم و چیزی را با او شریک قرار ندهیم»

۳- آیاتی که متضمن مثلاهای قرآن است مرحوم طبری به هنگام بحث از «ضرب الامثال» قرآن و بیان فلسفه آن می‌گوید «و ضرب الامثال ائمها هو جعلها لتسیر في البلاد» (مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۳۳). ایشان معتقد است که تأکید بر سیر و انتقال فرهنگ قرآنی بر سرزمین‌ها و به عبارت امروزی جهانی شدن آن است خود قرآن نیز می‌فرماید: «ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل»^{۲۰} که این خود مؤید اعجاز قرآن در زمینه علوم و معارف آن است.

۴- آیه ۱۳ سوره حجرات که می‌فرماید:

«يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر و انثى و جعلناكم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اكرمكم عن الله اتقیکم»

ای مردم ما شما را نخست از مرد و زنی آفریدیم و آنگاه شعبه‌های بسیار و فرق مختلف گردانیدیم تا یکدیگر را بشناسیم همانا گرامی ترین شمازند خدا با تقواترین شمامست.»
که در این آیه اشاره شده به اینکه اولًا انسانها در اصل دارای جوهر و منشا واحدی هستند و اختلافات قومی زبانی و نژادی عارضی و غیراصیل است ثانیاً این آیه با توجه به دو واژه «تعارفوا و اتقیکم» تکثر قومی و تمدنی را برای افزایش معرفت انسانی و حاصل شدن سعادت و رفاه جهانی معرفی می‌کند.^{۲۱}

۵- تمامی مواردی که آیات قرآن با خطاب عام یا ایها الناس آغاز می‌شود می‌تواند شاهدی بر جهانی بودن پیام قرآن باشد مانند آیه ۲۱ سوره بقره، آیات ۱۷۰ و ۱۷۴ سوره نسا و آیات ۲۳ و ۵۷ و ۱۰۸ و ۱۰۴ سوره یونس.

ب) روایات

عموم مضماین قرآنی از روایات نیز قبل برداشت است با مراجعه به احادیث و روایات بدست می‌آید که پیام اسلام محدود به زمان و مکان خاص نیست بعنوان نمونه به یک فراز از نهج البلاغه اکتفا می‌شود.

بشری به سبب کمبود تولید و تأمین نشدن نیازها بصورت صحیح است بنابراین بشر باید با بهره گرفتن از استعدادهای فوق العاده خود و استفاده از نیروی کار کمبودها را مرتفع تا سرانجام به مرحله صلحی برسد که در آغاز آفریش داشته و زندگی جمعی همراه با تعاون و صلح اجتماعی است و سایر عوامل اختلاف برانگیز باید به فراموشی سپرده شود. مارکسیسم معتقد است در نهایت امر نظامهای سرمایه‌داری کنونی به جامعه بی‌طبقه و جامعه کمونیستی تبدیل خواهد شد. هر چند که هنوز پس از گذشت سالیان متواتی روایی تشکیل جامعه بی‌طبقه و بدون دولت جامعه عمل نیوپوشیده است. لینین این پدیده را اینگونه توجیه می‌کند در اندیشه مارکسی و انگلیس انقلاب باید در سطح جهانی عملی می‌شد ولی چون در یک کشور معین اتحاد جماهیر شوروی به وقوع پیوسته است. بورژوازی جهانی هم و غم خود را مغضوب به درهم کوبیدن این انقلاب کرده است. (حقوق اساسی و نهادهای سیاسی، ص ۱۷۵).

فرانسیس فوکویاما در یک دیدگاه متعارض نظریه پایان تاریخ را مطرح کرده که همان تمدن غربی است. این نظریه در واقع تمدن غرب و نظام سرمایه‌داری را پایان جهان بعد فروپاشی شوروی سابق معرفی و ترسیم می‌کند: (جهانی شدن فرهنگ سیاست، ص ۱۵)

عدهای دیگر از اندیشمندان طرفدار جامعه جهانی و حکومت ۱۸ جهانی تأسیس فدراسیون را مدنظر دارند که در آن یک قدرت مرکزی وجود دارد و دولتهای تشکیل دهنده آن بایستی بخشی از قدرت و اختیارات ویژه دولتی را به آن واگذار نمایند و بخش دیگر را برای خود نگه دارند یک قانون جهانی که برای تمام اعضا و افراد قابل اجرا باشد بوسیله حکومت مرکزی وضع می‌شود.^{۱۹} (فرهنگ روابط بین‌المللی، ص ۴۱۶) عدهای نیز به جای پیشنهاد استقرار یک نظام فدرال جهانی تکامل تدریجی یک جامعه جهانی بر ارزش و اهداف مشترک را مقدمه لازمی برای اجاد این ساختار سیاسی می‌دانند اینها بدون اینکه پیشنهاد خاصی را مطرح کنند رسیدن به جامعه جهانی را به صورت طبیعی در سایه تکامل جامعه بشری و گسترش علم و تمدن و روابط اجتماعی وسیع‌تر ممکن دانسته‌اند. پیروان ادیان و مکتبها عموماً براین عقیده بوده‌اند که تشکیل جامعه جهانی در صورتی ممکن است که همگان دارای عقیده و بینش واحدی که همان عقیده و جهان بینی مخصوص خود آنان است باشند و وحدت عقیده را تنها راه رسیدن به جامعه واحد جهانی می‌دانند (اسلام و حقوق بین‌الملل عمومی، ص ۲۹۰-۳۰۰).

حال بینیم دیدگاه و نظر اسلام در مورد ترسیم آینده جهان و تشکیل حکومت جهانی چیست؟ در بینش

شد آیا ما به راستی شاهد شکل گیری جهانی پکارچه و بدون مرز بالرژشها مشترک خواهیم بود.

در اینجا به بیان دیدگاه‌های مختلف در زمینه تشکیل جامعه جهانی و آینده فرآیند جهانی شدن می‌پردازیم. هانتینگتون در بدینانه‌ترین تصویری که از آینده ارائه می‌دهد جهان را عرضه نزاع و برخورد تمدنها در نظر می‌گیرد و معتقد به جنگ میان تمدنها است که در نهایت به غلبه و سیطره تمدن غرب خواهد انجامید.

جمیز روزه‌نا معتقد است که ما در جهان کنونی شاهد دو گونه حرکت متمرکزگرا و گریز از مرکز هستیم در حالیکه حرکت تمرکزگرا با تکیه بر فرآیند جهانی شدن قصد دارد تا با گشودن مرزهای محلی مجموعه‌ای از هنجارها و عادات مبتنی بر منافع همگانی را در جوامع مختلف پایه‌گذاری کند.

حرکت دیگری در قالب محلی گرایی و تفکرات ناسیونالیستی سعی دارد تا هوت و فرهنگ بومی و ملی خود را حفظ نموده و تعیین بیشتری به منافع ملی کشور بددهد البته وی در نهایت واگرایی و محلی گرایی را در جهت انتباط با جهانی شدن ارزیابی می‌کند. (مقدمه‌ای بر جهانی شدن، داؤد کیانی)

از سوی دیگر برخی معتقدند که از طریق زور و احراق حق طبیعی نسل برتر یعنی اطاعت نژادهای دیگر از نژاد برتر

اسلام حتی در زمانی که در اوج قدرت خویش است نیز در صدد از هم باشیدگی و تابودی ملت‌ها و تبدیل آنها به امت واحد از نظر ادب و رسوم و سایر ویژگیهای بوده است.

به تشکیل جامعه جهانی نائل آیند از جمله گروهی که دارای اینگونه تفکر بوده است حزب نازی آلمان به رهبری هیتلر است و جنگ جهانی اول و دوم تا حدود زیادی معلوم همین فکر بوده است. (حقوق بین‌الملل اسلامی، ص ۱۱۳)

بعضی نیز معتقدند بشر از راه دانش نمی‌تواند به وحدت برسد زیرا سیر طبیعی علم به طرف تفرقه است و ترجیح داده‌اند که عشق به انسانها را به عنوان عامل وحدت ملت‌ها معرفی کنند اگوست کنت جامعه شناس معروف فرانسوی طرفدار این دیدگاه است (اسلام و حقوق بین‌الملل عمومی، ص ۲۹۸)

مارکسیسم معتقد است که بیشتر از نزعهای جوامع

که از مفهوم این آیه شریفه که سرنوشت یهود در آخر الزمان و مقلارن ظهور مهدی (عج) سخن می‌گویند چنین استنباط می‌شود که آیین یهود نیز همانند مسیحیت تا زیان جهان باقی خواهد ماند.

گذشته از آیات قرآن کریم هنگامی که به سیره پیامبر (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) و پیمانهای متعددی که با قبایل و گروههای مختلف برقرار ساخته است مراجعه کنیم به روشنی خواهیم دید که پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) در صدد تبلوی مذاهب و حتی آداب و رسوم غیره نبوده است برای نمونه می‌توان به پیمانهای صلح پیامبر با یهودیان مدینه و نصارای نجران مراجعه کرد.

از آنچه گفته شد به دست می‌آید که اسلام حتی در زمانی که در اوج قدرت خویش است نیز در صدد از هم پاشیدگی و نابودی ملتها و تبدیل آنها به امت واحد از نظر آداب و رسوم و سایر ویژگیها نبوده است و تنها معیار امت واحد از دیدگاه اسلام داشتن عقیده توحیدی است. به عبارت دیگر اسلام معتقد به جامعه جهانی با حفظ ملیتها مخالف است نه حذف ملیتها م مختلف وضعیت،

که شبهیه حکومت فدرال و فدراسیون می‌باشد.
علامه مجلسی از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده
که به ابوصیر فرموده‌ای ابومحمد مثل این است که می‌بینم
حضرت قائم با فرزاندانش در مسجد سهلة فروド آمدۀ‌اند
ابوصیر گفت قائم در مورد اهل ذمّه چگونه رفتار خواهد
کرد امام پاسخ داد: همانگونه که پیامبر (صلی اللہ علیہ وسلم)
سلیمان صلح کرد مهدی نیز با آنها صلح می‌کند و در
دوران مهدی و حکومت اسلامی با قبول حاکمیت اسلام و
پرداخت مالیات جزیه زندگی مسالمت‌آمیزی خواهند داشت.

از آنچه بیان شده بدست می‌آید که در میان ادیان تنها اسلام است که برای وصول به صلح جهانی و حکومت جهانی وحدت عقیده را ضروری ندانسته بلکه معتقد است با رسمیت یافتن اصل توحید و استفاده از نقاط مشترک و کلی ادیان – که همان اعتراف به توحید و نفی شرک است – نیز وصول به این مرحله از تکامل جامعه بشری ممکن است یعنی تشکیل و استقرار حکومت جهانی اسلام که یک امر تحقق، یافتنی و اختناب نباید است.

مبحث چهارم: جهانی نگری در قانون اساسی جمهوری سلامی ایران

در مقدمه قانون اساسی و همچنین اصل یازدهم آن با الهام از آیات قرآن کریم و مبانی دینی موضوع جهان نگری مطرح گردیده است.

اسلامی همانند سایر ادیان آرمان تشکیل حکومت جهانی وجود دارد ولی این بدين معنی نیست که در دوران تحقق چنین آرمانی دیگر ملتها و اقوام و یا آئینها وجود خارجی نخواهد داشت به عبارت دیگر هر چند اسلام، تشکیل امت واحد جهانی اسلام را نوبد داده و لیکن آنرا منوط به از بین رفتن و نابودی ملتها و سایر ادیان نمی کند. بنابراین با استناد به آیات و روایات می توان گفت که تنها

در مواجهه با مواجه
پدیده جهانی شدن
به مفهوم امروزی آن،
وظیفه‌های مسلمانان
چیست؟

معیار تحقق جامعه جهانی از دیدگاه اسلام داشتن عقیده توحیدی است و نه وحدت عقیده‌ها.

در قرآن کریم چنین آمده است:
«اَذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى انِي مَتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمَطْهِرُكَ
مِنَ الظَّنِينَ كَفَرُوا وَجَاءُكُلُّ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَيْكَ
الْقِيلَمُ...»^۲

«به یادآور وقتی که خداوند فرمود ای عیسی همانا من روح تو را قبض نموده و برآسمان بالا برم و تو را پاک و منزه از معاشرت کافران گردانم و پیروان تو را بر کافران تا روز قیامت برتری دهم»

از این آیه به روشنی استفاده می‌شود که آیین مسیح (علیه السلام) تاریخ قیامت موجودیت خود را حفظ خواهد کرد و همانگونه که بسیاری از مفسران گفته‌اند این امت برتری نسبی خودش را بر کفار برای همیشه حفظ می‌کند. همچنین در آیات ۷ و ۸ سوره اسراء مخفانی:

«فإذا جاء و عد الآخرة ليسوا وجوهكم وليدخلوا المسجد
كماد خلوه اول مره وليتبروا ما علوا تتبيرا عسي يركم ان
يرحمسكم وان عدمت عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيراً»

و آنگاه که وقت انتقام ظلم دیگر شما فرارسید اثر بیچارگی و خوف و اندوه و رخسار شما ظاهر شد و به مسجد بیت المقدس مانند بار اول در آیند و به هر چه رسند نابود سازند و به هر کسی تسلط یابند به سختی هلاک گردانند امید است خدا به شما باز مهریان گردد و اگر به عصیان و ستمگری برگردید ما هم به مجازات شما باز می گردیم و جهنم را زندان کافران قرار داده‌ایم»

با پدیده جهانی شدن ما باید ضمن تلاش برای جهانی ساختن اسلام و تحقق عملی اصل یازدهم قانون اساسی و بهره‌گیری از بیامدهای مثبت جهانی شدن به سمت پیشرفت و تکامل حرکت کنیم و بتوانیم با تأکید بر غنای فرهنگ دینی و ملی خود از خطرات و آفات این پدیده مصون بمانیم آنچه مسلم است این واقعیت انکارناپذیر است که دین اسلام بازشها و آرمانهای متعالی خود غنای لازم برای رویارویی با اینگونه پدیده را دارد.

به تعبیر دیگر موج جهانی شدن در حال فراگیری تمام کشورهای جهان است و راه نجات از غرق شدن در امواج سهمگین آن شنا در جهت مخالف و یا سپردن خویش در دست تقدیر نیست بلکه ساختن کشتی مستحکمی است تا بتوانیم به راحتی از این امواج بهره گرفته و به سمت پیشرفت و ساحل ارتقا حرکت کنیم.

در این رابطه قرآن کریم سه راهکار عملی را به ما پیشنهاد می‌دهد.

اول اینکه: قرآن مسلمانان را به تحصیل معرفت و آگاهی همه جانبی دعوت می‌کند.

در آیات ۳۶-۳۷ سوره اسراء خداوند می‌فرماید: «ولا تقف مالیس لک به علم ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنده مسئولا»

«و چیزی را که به آن علم نداری دنبال و تبعیت نکن زیرا گوش و چشم و قلب همه مورد پرسش واقع خواهد شد.» قرآن کریم به نوع انسان توصیه می‌کند که در عرصه تبادل فرهنگها و اندیشه‌ها و باورها و افکار (استماع قول) از قبول کورکرانه آن پرهیز کنیم و به سخنانی گوش فرا دارند که نداهای توحیدی داشته باشد.

توصیه دوم قرآن به گزینش احسن است. در آیات ۱۷-۱۸ سوره زمر آمده است:

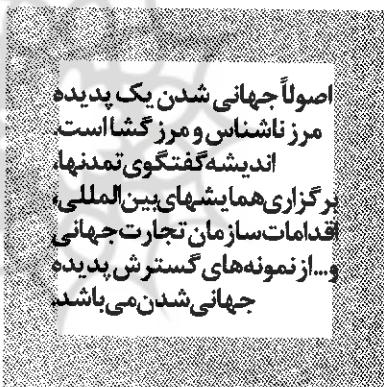
«والذين اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها و انا بوا الي الله لهم البشري فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هداهم الله و اولئك هم اولو الالباب»

«و آنان که خود را از طاغوت به دور می‌دارند تا مبادا پرسنند و به سوی خدا بازگشتد آنان را مزده باد پس بشارت ده به آن بندگان که به سخن گوش فرا می‌دهند و بهترین آن را پیروی می‌کنند ایناند که خدای ایشان هدایت نموده و ایناند همان خردمندان.»

که در این آیه توصیه قرآن به قدرت گزینشی انسان و پرهیز او در پذیرش هویتهای غیرواقعی و مجازی است که با فطرت بشری و علت غایی دینی منافات و تعارض دارند و دستور و توصیه دیگر قرآن کریم حفظ امثال دین است. «يا ايها الذين امنوا لا تتحذوا الذين اتحذوا دينكم هزوا ولعبوا من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم و الكفار اوليا و اتقوا الله ان

در مقدمه قانون اساسی جمهوری ایران آمده است: «زمینه تداوم این انقلاب را در داخل و خارج کشور فراهم می‌کند بویژه در گسترش روابط بین‌المللی با دیگر جنبش‌های اسلامی و مردمی می‌کوشد تا راه تشکیل امت واحد جهانی را هموار کند»

در اصل یازدهم قانون اساسی کشورمان نیز چنین مقرر شده است. «به حکم آیه ان هذه امتكم امه واحده وانا ریکم فاعبدون» همه مسلمانان یک امتند و دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است سیاست محلی خود را بر پایه ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی قرار دهد و کوشش پیگیر به عمل آورد تا وحدت سیاسی اقتصادی و فرهنگی جهان اسلام را تحقق بخشد.» هر چند در این اصل قانون اساسی وحدت مسلمانان جهان مورد توجه قرار گرفته ولی طبیعی است که وحدت مسلمانان یکی از گامهای مؤثر برای نیل به وحدت بشریت است با این همه آیه مورد استفاده در این اصل طبق تفسیر المیزان

۱۱۰

وحدت نوع انسانی را منظور داشته است نه فقط وحدت مسلمانان را. (المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۴، ص ۳۲۲)

مبحث پنجم: وظیفه ما در مقابل بیامدهای فرهنگی

جهانی شدن

پس از اینکه جهانی شدن و موضع اسلام در قبال آن را مورد بررسی قراردادیم نوبت به این پرسش مهم و اساسی می‌رسد که در مواجهه با امواج پدیده جهانی شدن به مفهوم امروزی آن، وظیفه ما مسلمانان چیست؟ مسئله اینجاست که به قول برخی از متفسران، جهانی شدن یک گزینه انتخابی نیست بلکه کاروانی است که همزمان در همه شاهراه‌های دنیا به سرعت در حال حرکت است و کشورها نیز توان متوقف کردن آنرا ندارند. (جهانی شدن فرهنگ و سیاست، ص ۱۴)

حال با اذعان به این حقیقت رسالت و مسئولیت ما به عنوان مردم مسلمان و حکومت ما به عنوان حکومت اسلامی چه خواهد بود؟ به طور کلی باید گفت در مواجهه

کنتم مؤمنین»^{۱۱}

«ای اهل ایمان با آن گروه از اهل کتاب و کافران که دین شما را به استهزا و بازیچه گرفتند دوستی مکنید و از خدا برتسید اگر به او ایمان آوردهاید»

«بیا ایها الذين امنوا لاتخذوا عدوی وعدوکم اولیا...»^{۱۲}

«ای کسانی که به خدا ایمان آوردهاید نباید کافران را که دشمن من و شمایند اولیای خود قرار دهید»

«ولا ترکنوا الى الذين ظلموا...»^{۱۳}

«به کسانی که ظلم می‌کنند بالاطمینان و اعتماد روی میرید» از این آیات نورانی قرآن و دیگر آیات نتیجه حاصل می‌شود که هر چند اسلام داشتن رابطه با بیگانگان را نهی نمی‌کند بلکه مسلمانان را به داشتن رفتاری منصفانه و نیک با آنها توصیه می‌کند (آیات ۹ الی ۱۷ سوره متحنه و آیه ۳۴ سوره فصلت و آیه ۱۰۸ سوره انعام) ولی شرایط و حدودی را مقرر نموده است داشتن رابطه دوستانه با

منابع و مأخذ:

- ۱- قرآن کریم
- ۲- نیچه البلاخه
- ۳- قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
- ۴- ابراهیمی محمد و حسینی سید علیرضا اسلام و حقوق بین‌المللی عمومی، جلد اول، انتشارات صدر، تهران، ۱۳۷۷
- ۵- باربود، ایمان علم و دین، ترجمه پهلوانی خوش‌نمایی‌مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۶۲
- ۶- بوکای موسی، مقایسه میان تواریخ اجنبی قرآن و عالم، ترجمه ذبیح‌الله دبیر، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۶۴
- ۷- پلینز ج کلی، فرهنگ روابط بین‌المللی، ترجمه حسن پست، انتشارات فرهنگی معاصر، تهران، ۱۳۷۷
- ۸- ملیمی‌سون، جان، جهانی شدن و فرهنگ، ترجمه محسن حکیمی، جای اول، ۱۳۶۱
- ۹- خلیلیان سیخلیل حقوقین اسلام اسلامی، جلد اول، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، بهار ۱۳۶۲
- ۱۰- کیلی و قیل مارفیت، جهانی شدن و جهان سود، ترجمه شیخ علیان و نورانی، وزارت امور خارجه، ۱۳۸۰
- ۱۱- طباطبائی، علامه محمد حسین، المیزان فی تفسیر القرآن، بیروت، مؤسسه الاعلمی، ۱۹۷۲
- ۱۲- طبری، شیخ ابوفضل، مجمع البيان، بیروت، دار احیاء التراث العربي، ۱۳۷۹
- ۱۳- قاضی ابوالفضل، حقوق انسانی و نهادهای سیاسی چلچومنهای دانشگاه تهران، ۱۳۷۷
- ۱۴- کاظمی، علی اصغر، جهانی شدن فرهنگ و سیاست نشر قوس، تهران، ۱۳۸۰
- ۱۵- کیانی، داوود، مقاله مقدمه‌ای بر جهانی شدن، مجله اندیشه صادق، شماره ۵
- ۱۶- گوذرزی، غلامرضا، مقاله جهانی شدن، خطر یا روبا الزام یا انتخاب، مجله اندیشه صادق، شماره ۵
- ۱۷- مجلسی، محمد باقر، بحث‌الانوار، ۱۳۷۷
- ۱۸- یعنی اندیشه تشکیل یک نهاد سیاسی جهانی که بتواند از طریق استقرار یک قدرت فاقه فراتر از نظام دولتی صلح و امنیت را در جهان تأمین کند.
- ۱۹- فعال ترین سازمانی که ایده حکومت جهانی را تبلیغ می‌کند سازمان فدرالیستهای جهان متحده است.
- ۲۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۱- در آیه ۱۳ سوره حجرات خداوند تقوای مطریت نموده است و در آیه ۳۱ سوره بیان (ان المقتبن مقالاً) این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۲۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۳۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۴۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۵۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۶۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۷۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۸۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۹۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۰۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۱۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۲۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۴- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۵- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۶- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۷- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۸- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۳۹- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۴۰- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۴۱- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۴۲- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.
- ۱۴۳- آن می‌تواند این مقولاً این سعادت را بیان فرموده است.

ملتهای دیگر مجاز است مشروط به اینکه اصالت دین حفظ شود و راه برای سیطره و نفوذ غیرمسلمانان بر مسلمانان وجود نماید و این رابطه منجر به دوستی یک جانبه، اطاعت و دنباله روى از بیگانگان، احساس پشت‌گرمی و اطمینان و بالآخره خودباختگی و پذیرش ولايت آنان نگردد.

نتیجه‌گیری

آنچه در این نوشتار آمده تلاش فکری برای الهام‌پذیری از معارف دینی بویژه قرآن کریم در چگونگی استخراج نکاتی پیرامون پدیده جهانی شدن بود، که در این راستا مفهوم جهانی شدن و اصول و پیامدهای آن بویژه نسبت به فرهنگ دینی و ملی مورد بررسی قرار گرفت.

در مبحث دوم به بیان موضع اسلام پیرامون پدیده جهانی شدن اشاره گردید و گفته شد اسلام به جهت هویت جهانی داشتن منافاتی با پدیده جهانی شدن ندارد ولی جهانی شدن از منظر اسلام به معنای حاکمیت یافتن

شماره ۱۶۱۶ / ۱۳۷۸ / ۱۳۷۷ / ۱۳۷۶ / ۱۳۷۵